

[Axel Kristensen.]

over beskæftigelsen. Statens økonomiske virksomhed må sættes i et sådant forhold til landets økonomiske bæreevne, at den ikke ved at inddrage store dele af landets kapital svækker erhvervslivets muligheder. Dette er efter vor opfattelse det eneste, der virkelig kan skabe sund økonomi; at tage et beløb fra de mennesker, der er produktive og opsparende, kan ikke gøre det.

Jeg kan ikke lade være at pege på, at under de forhold, vi nu har, vil forbrugsbegrænsende foranstaltninger få meget lille virkning. I en periode, hvor man har høj beskæftigelse, hvor man kan sælge næsten hvad det skal være, betyder en forbrugsbegrænsning forøget eksport; men i en periode, hvor vi ikke har høj beskæftigelse, betyder forbrugsbegrænsende foranstaltninger ikke ret meget i valutarisk henseende, de virker kun arbejdsløshedsskabende. Det vil sige, at hvis vi venter med at foretage os noget, vil vi have endnu sværere ved at få det gjort, end hvis vi foretager det nu, da der endnu er nogle muligheder tilbage.

Ved gennemførelse af det lovforslag, vi i dag behandler, mener vi, man kan gengive nogle mennesker troen på, at det kan betale sig at være sparsommelig og initiativrig; vi mener, at man derved kan stimulere produktive investeringer, og vi tror ikke, det vil give mulighed for nogen væsentlig privat forbrugsforøgelse.

Naturligvis må staten, hvis vort forslag gennemføres, enten nedsætte sit kapitalforbrug eller gå ud på lånemarkedet; men da loven om stabiliseringslånet alligevel bortfalder om et år og lånemarkedet nu efter vor opfattelse kan bære, at staten henter de nødvendige midler dér, ser vi ingen fare heri, så meget mindre, som de 275 mill. kr., man skal afbetale på indenlandsk gæld, jo vil modvirke optagelsen af lån, sådan at man, hvis man afskaffer stabiliseringslånsindtægterne og erstatter dem med lån, alligevel vil forøge lånemassen på markedet med ca. 75 mill. kr.

Jeg vil til den højtærede minister sige, at skulle det være nødvendigt — hvad jeg ikke mener — for at ophæve denne lovgivning at træffe foranstaltninger, så er vi rede til at forhandle om en deponeringsordning med liberalisering af importen,

således at vi får langt bedre konkurrencemuligheder her i landet til billiggørelse af produktionen, til skabelse af et rigtigt løn- og prisniveau.

Per Hækkerup: I den tale, den ærede ordfører for forslagsstillerne just har holdt, gik han ind på en lang række af de almindelige økonomiske spørgsmål og den almindelige økonomiske problemstilling, som i hvert fald kun ud fra en meget velvillig opfattelse kan betragtes som en baggrundsforklaring på, at dette lovforslag er blevet fremsat.

Jeg skal ikke indlade mig på en drøftelse af den økonomiske situation og den økonomiske politik i så bred almindelighed. Jeg må bekende, at jeg var en lille smule forundret, da jeg hørte det ærede medlem hr. Axel Kristensen udtale sig om de nys afsluttede overenskomster. Jeg mindes ikke, at jeg for bare en måned, halvanden eller to måneder siden fra det ærede medlem har hørt en tilsvarende stærk advarsel mod de lønstigninger, mod den arbejdstidsnedsættelse og mod det tilsagn om forøget produktion, som ligger i de afsluttede overenskomster, som den, det ærede medlem nu fremsætter. Jeg ved ikke, om det er et forsinket råd til arbejdsgiverne, det ærede medlem nu kommer med. Jeg har haft indtryk af, at det ærede medlem ved tidligere lejligheder, måske også i den sidste overenskomstsituation, om jeg så må sige har haft en finger med i forhandlingsspillet, og hvis det er tilfældet, forekommer det mig ejendommeligt, at han nu en månedstid efter så stærkt fordømmer en politik, som vi i hvert fald ikke hørte nogen fordømmelse af, da spørgsmålet om overenskomsterne for nylig var aktuelt. Jeg synes også, det er forbavsende, at det ærede medlem fuldstændigt overser den betydning, det har, at vi har fået sluttet disse overenskomster og dermed, går jeg ud fra, har fået sikret arbejdsfred i 3 år. Netop når man interesserer sig for produktiviteten, for at sikre beskæftigelse og produktion, synes jeg ikke, man har lov til at underkende betydningen af, at vi nu er nået frem til at få arbejdsfred sikret for så lang en periode.

Jeg skal i øvrigt vende mig til den begrundelse, det ærede medlem specielt gav